

“กรณีศึกษาเกี่ยวกับจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรม สาขาวิศวกรรมเครื่องกล”

วันที่ ๒๓ สิงหาคม ๒๕๖๗

คำวินิจฉัยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรม (สาขาวิศวกรรมเครื่องกล)

นายบุญพงษ์ กิจวัฒนาชัย

(กรรมการจรรยาบรรณ)

ข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ
วิศวกรรมและการประพฤติผิดจรรยาบรรณ พ.ศ. ๒๕๔๓
ข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ
วิศวกรรมและการประพฤติผิดจรรยาบรรณ พ.ศ. ๒๕๕๙

ข้อบังคับฯ จรรยาบรรณ พ.ศ. ๒๕๔๓

- ๑. ประกาศใช้วันที่ ๒๒ ธันวาคม ๒๕๔๓
- ๒. มีจำนวน ๑๕ ข้อ
 - ๒.๑ ไม่ทำการใดๆให้เสื่อมเสีย (๒๓)
 - ๒.๒ ถูกต้องตามหลักปฏิบัติและวิชาการ (๘)
 - ๒.๓ ปฏิบัติงานด้วยความซื่อสัตย์สุจริต (๗)
 - ๒.๔ ไม่ใช้อำนาจโดยไม่ชอบธรรม (๑๓)
 - ๒.๕ ไม่เรียกรับผลประโยชน์ (๑๒)
 - ๒.๖ ไม่โฆษณา (๑๑)
 - ๒.๗ ไม่ทำงานเกินความสามารถ (๙)
 - ๒.๘ ไม่ละทิ้งงาน (๑๔)
 - ๒.๙ ไม่ลงลายมือชื่อ (๑๐)
 - ๒.๑๐ ไม่เปิดเผยความลับของงานที่ทำ (๑๕)
 - ๒.๑๑ ไม่แย่งงานผู้ประกอบวิชาชีพพรายอื่น (๑๗)
 - ๒.๑๒ ไม่รับทำงานที่ผู้ประกอบวิชาชีพอื่นทำอยู่ (๑๖)
 - ๒.๑๓ ไม่รับดำเนินงานขึ้นเดียวให้กับผู้ว่าจ้างเพื่อลดราคา (๑๖)
 - ๒.๑๔ ไม่คัดลอกงานโดยไม่ได้รับอนุญาต (๑๙)
 - ๒.๑๕ ไม่ทำการใดๆโดยจงใจให้ผู้อื่นเสื่อมเสีย (๒๑)

ข้อบังคับฯ จรรยาบรรณ พ.ศ. ๒๕๕๙

- ๑. ประกาศใช้วันที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙
- ๒. มีจำนวน ๒๕ ข้อ แบ่งเป็น ๒ หมวด หมวดที่ ๑ จำนวน ๑๘ ข้อ หมวดที่ ๒ จำนวน ๑ ข้อ บทเฉพาะกาล ๒ ข้อ
- ๓. หมวดที่ ๑ แบ่งเป็น ๕ ส่วน
 - ส่วนที่ ๑ จรรยาบรรณต่อสาธารณะ จำนวน ๒ ข้อ
 - ข้อ ๕ ความปลอดภัยต่อสุขอนามัย และสวัสดิภาพของสาธารณชน
 - ข้อ ๖ ละเว้นต่อการทุจริตในโครงการของภาครัฐหรือเอกชน
 - ส่วนที่ ๒ จรรยาบรรณต่อวิชาชีพ จำนวน ๗ ข้อ
 - ข้อ ๗ ปฏิบัติงานด้วยความซื่อสัตย์สุจริต มีความรับผิดชอบและระมัดระวัง (๒.๓)
 - ข้อ ๘ ถูกต้องตามหลักปฏิบัติและวิชาการ (๒.๒)
 - ข้อ ๙ ไม่ทำงานเกินความสามารถ (๒.๗)
 - ข้อ ๑๐ ไม่ลงลายมือชื่อ (๒.๙)
 - ข้อ ๑๑ ไม่โฆษณา (๒.๖)
 - ข้อ ๑๒ ไม่เรียกรับผลประโยชน์ (๒.๕)
 - ข้อ ๑๓ ไม่ใช้อำนาจโดยไม่ชอบธรรม (๒.๔)
 - ส่วนที่ ๓ จรรยาบรรณต่อผู้ว่าจ้าง จำนวน ๓ ข้อ
 - ข้อ ๑๔ ไม่ละทิ้งงาน (๒.๘)
 - ข้อ ๑๕ ไม่เปิดเผยความลับของงานที่ทำ (๒.๑๐)
 - ข้อ ๑๖ ไม่รับดำเนินงานขึ้นเดียวให้กับผู้ว่าจ้างเพื่อลดราคา (๒.๑๓)
 - ส่วนที่ ๔ จรรยาบรรณต่อผู้ร่วมวิชาชีพ จำนวน ๕ ข้อ
 - ข้อ ๑๗ ไม่แย่งงานผู้ประกอบวิชาชีพพรายอื่น (๒.๑๑)
 - ข้อ ๑๘ ไม่รับทำงานที่ผู้ประกอบวิชาชีพอื่นทำอยู่ (๒.๑๒)
 - ข้อ ๑๙ ไม่คัดลอกงานโดยไม่ได้รับอนุญาต (๒.๑๔)
 - ข้อ ๒๐ ไม่แอบอ้างผลงาน
 - ข้อ ๒๑ ไม่ทำการใดๆโดยจงใจให้ผู้อื่นเสื่อมเสีย (๒.๑๕)
 - ส่วนที่ ๕ เรื่องอื่นๆ จำนวน ๑ ข้อ
 - ข้อ ๒๒ ไม่กระทำความผิดตามกฎหมายอาญา

ข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรมและการประพฤติผิดจรรยาบรรณ พ.ศ. ๒๕๕๙

ข้อบังคับฯ จรรยาบรรณ พ.ศ. ๒๕๕๙

๔. หมวดที่ ๒ การประพฤติผิดจรรยาบรรณอันนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ จำนวน ๓ ข้อ

ข้อ ๒๓ การประพฤติผิดจรรยาบรรณอันนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ มีดังต่อไปนี้

- (๑) ฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติ และจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรง จนเป็นเหตุบุคคลอื่นได้รับความเสียหายต่อชีวิต ร่างกายหรือ ทรัพย์สิน
- (๒) เคยถูกลงโทษโดยคำสั่งถึงที่สุด เนื่องจากความผิดจรรยาบรรณ แล้วยังประพฤติผิดซ้ำ ไม่ทราบจำหรือไม่เกรงกลัว
- (๓) กระทำความผิดตามกฎหมายอาญา ๒๒๗ หรือ ๒๖๙ (ผิดหลักวิชาทำให้บุคคลอื่นเสียหายและรับรองเท็จ)
- (๔) คณะกรรมการจรรยาบรรณเห็นว่าเป็นการประพฤติผิดจรรยาบรรณอันนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ

๕. บทเฉพาะกาล

ข้อ ๒๔ การกระทำใดที่ผิดจรรยาบรรณก่อนข้อบังคับนี้ ให้นำข้อบังคับฯ จรรยาบรรณ พ.ศ. ๒๕๔๓ มาบังคับใช้

ข้อ ๒๕ เรื่องที่ยื่นก่อนข้อบังคับนี้ ให้พิจารณาตามข้อบังคับฯ จรรยาบรรณ พ.ศ. ๒๕๔๓ จนกว่าจะแล้วเสร็จ

ระดับการลงโทษจากเบาไปหนัก ดังต่อไปนี้

๑. ยกข้อกล่าวหา
๒. ตักเตือน
๓. ทัณฑ์บน
๔. พักการใช้ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพตามมูลเหตุความผิดกับระยะเวลา
๕. เพิกถอนการใช้ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ

กรณีศึกษาคำวินิจฉัยของคณะกรรมการจรรยาบรรณ สาขาวิศวกรรมเครื่องกล
ตามข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรมและการประพฤติผิดจรรยาบรรณ

๑. กรณีศึกษา ข้อ ๓ (๗) **ทำงานเกินความสามารถ** จึงเห็นควรให้ลงโทษตักเตือน
๒. กรณีศึกษา ข้อ ๓ (๒) (๘) และ (๙) **การปฏิบัติงานที่ไม่ถูกต้องตามหลักปฏิบัติและวิชาการ** จึงเห็นสมควรลงโทษตักเตือน
๓. กรณีศึกษา ข้อ ๓ (๓) และ ๓ (๘) **การละทิ้งงาน ที่ได้รับทำโดยไม่มีเหตุอันสมควร** จึงเห็นสมควรให้ลงโทษพักใช้ใบอนุญาตโดยมีกำหนดระยะเวลา ๒ ปี
๔. กรณีศึกษา ข้อ ๓ (๒) เห็นสมควรให้ลงโทษพักใช้ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม มีกำหนดระยะเวลา ๑ ปี
๕. กรณีศึกษา ข้อ ๓ (๒) เห็นสมควรให้ลงโทษพักใช้ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม มีกำหนดระยะเวลา ๑ ปี
๖. กรณีศึกษา ข้อ ๓ (๙) จึงเห็นสมควรให้ลงโทษพักใช้ใบอนุญาตฯ ผู้ถูกกล่าวหาโดยมีกำหนดระยะเวลา ๓ ปี

๑. กรณีศึกษา ข้อ ๓ (๗) ของข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรมและการประพฤติผิดจรรยาบรรณอันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ พ.ศ. ๒๕๔๓

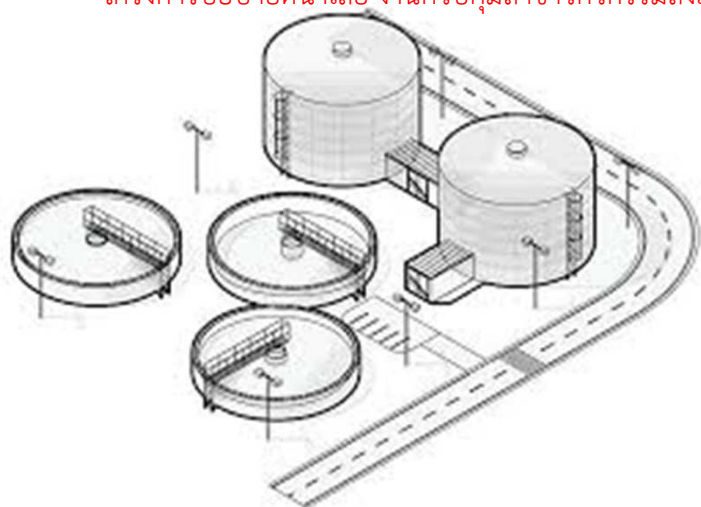
สภาวิศวกร ได้รับข้อมูลการร้องเรียนจากคณะทำงานตรวจผลงานระดับสามัญวิศวกรและระดับวุฒิวิศวกร สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม และได้พิจารณาผลงานการเลื่อนระดับสามัญวิศวกร สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม (โครงการ P) ของนาย ค. ภาควิศวกรสิ่งแวดล้อม ซึ่งนาย ค. ทำงานร่วมกับนางสาว น. ภาควิศวกรสิ่งแวดล้อม และมีผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ วุฒิวิศวกรเครื่องกล พร้อมผลงานการเลื่อนระดับสามัญวิศวกร สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม และ (โครงการ E) ของนางสาว ป. ภาควิศวกรสิ่งแวดล้อม ซึ่งนางสาว ป. ทำงานร่วมผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ วุฒิวิศวกรเครื่องกล และผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ วุฒิวิศวกรเครื่องกล โดยปรากฏข้อกล่าวหาว่า

บัญชีแสดงผลงานและปริมาณงานในการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมที่เด่นชัด เพื่อขอเลื่อนระดับ

นาย เลขทะเบียน					
(1) ลำดับ	(2) ลักษณะงานที่ปฏิบัติตาม กฎกระทรวง และขอบเขต อำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบ	(3) รายละเอียดงาน ประเภทและขนาดของงาน	(4) เริ่มต้น – แล้วเสร็จ	(5) ผลการปฏิบัติงานทางวิศวกรรมที่ เด่นชัด	(6) บันทึกและลายมือ ชื่อผู้รับรอง
1.	กฎกระทรวง กำหนดสาขา วิศวกรรมควบคุม พ.ศ. 2550 ข้อ 4 งานควบคุมการสร้างหรือการ ผลิต ข้าพเจ้าเป็นวิศวกรเครื่องกล ควบคุมการติดตั้ง.....	โครงการ	พ.ศ.....พ.ศ.....	แล้วเสร็จสมบูรณ์	นาย เลขทะเบียน วก.....

โครงการบ่อบำบัดน้ำเสีย งานควบคุมสาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม

วิศวกรสาขาสิ่งแวดล้อมระดับภาคีวิศวกร

เลื่อนระดับสามัญวิศวกร สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม วิศวกรสาขา
เลื่อนระดับสามัญวิศวกร สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อม
วิศวกรรมเครื่องกลลงลายมือชื่อร่วมเป็นผู้ออกแบบไม่ได้

๑. กรณีผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ วิศวกรเครื่องกล ได้ทำงานร่วมกับนาย ค. ภาควิศวกรสิ่งแวดล้อม (โครงการ P) โดยลงลายมือชื่อเป็นผู้ออกแบบระบบบำบัดน้ำเสียขนาด ๑๔๘ ลูกบาศก์เมตรต่อวัน ซึ่งไม่สามารถกระทำได้ และทำงานร่วมกับนางสาว ป. ภาควิศวกรสิ่งแวดล้อม (โครงการ E) โดยเป็นผู้ร่วมออกแบบระบบบำบัดน้ำเสีย

๒. กรณีผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ วิศวกรเครื่องกล ได้ทำงานร่วมกับนางสาว ป. ภาควิศวกรสิ่งแวดล้อม (โครงการ E) โดยเป็นผู้ออกแบบระบบบำบัดน้ำเสีย ขนาด ๑๑๑ ลูกบาศก์เมตรต่อวัน

๓. กรณีผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓ นิติบุคคลผู้ได้รับอนุญาตฯ ได้มอบหมายผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ วิศวกรเครื่องกล ลงลายมือชื่อเป็นผู้ออกแบบระบบบำบัดน้ำเสียขนาด ๑๔๘ ลูกบาศก์เมตรต่อวัน (โครงการ P) และได้มอบหมายผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ วิศวกรเครื่องกลและผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ วิศวกรเครื่องกล ร่วมกันลงลายมือชื่อเป็นผู้ออกแบบระบบบำบัดน้ำเสียขนาด ๑๑๑ ลูกบาศก์เมตรต่อวัน (โครงการ E)

คณะกรรมการจรรยาบรรณพิจารณาแล้วเห็นว่า เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ วิศวกรเครื่องกล ลงนามในแบบระบบระบบบำบัดน้ำเสีย และการระบายน้ำทิ้ง (โครงการ P) และผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ วิศวกรเครื่องกล ลงนามในแบบระบบระบบบำบัดน้ำเสีย และการระบายน้ำทิ้ง (โครงการ E) ซึ่งเป็นการดำเนินงานภายหลังจากที่กฎกระทรวงกำหนดสาขาวิชาชีพวิศวกรรมและวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม พ.ศ. ๒๕๕๐ กำหนดให้งานดังกล่าวเป็นงานวิชาชีพวิศวกรรม สาขาวิศวกรรมสิ่งแวดล้อมแล้วนั้น ประกอบกับการดำเนินงานของผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ และผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ เป็นการดำเนินงานภายใต้การสั่งการและมอบหมายผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓ ในฐานะผู้ว่าจ้าง แม้การยื่นขออนุญาตก่อสร้างฯ ทั้งสองโครงการ สำนักการโยธา กรุงเทพมหานคร ไม่ได้มีการทักท้วงในการดำเนินงานดังกล่าวแต่อย่างใด แต่อย่างไรก็ตามคณะกรรมการจรรยาบรรณเห็นว่า ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ และผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓ ไม่อาจปฏิเสธความรับผิดชอบในการดำเนินงานดังกล่าวได้ตามมาตรา ๕๐ แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ ประกอบกับข้อ ๓ (๗) ไม่ประกอบวิชาชีพที่เกินความสามารถที่ตัวเองจะกระทำได้ ของข้อบังคับ สภาวิศวกร ว่าด้วยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรมและการประพฤติผิดจรรยาบรรณอันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ พ.ศ. ๒๕๔๓ ซึ่งเป็นกฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ในขณะนั้น โดยอาศัยบทเฉพาะกาลตามความในข้อ ๒๔ และข้อ ๒๕ ของข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรมและการประพฤติผิดจรรยาบรรณอัน จะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ พ.ศ. ๒๕๕๙ จึงเห็นควรให้ลงโทษตักเตือน ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๑ ผู้ถูกกล่าวหาที่ ๒ และผู้ถูกกล่าวหาที่ ๓

ในส่วนประเด็นเรื่องสิทธิกล่าวหา ผู้กล่าวหาทั้งสามโต้แย้งว่า สภาวิศวกรโดยคณะกรรมการจรรยาบรรณ ได้รู้เรื่องพฤติกรรมผิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ และรู้ตัวผู้ประพฤติผิดตั้งแต่วันที่ ๑๙ ตุลาคม ๒๕๖๒ เป็นต้นมา จนถึงปัจจุบันเกินกว่า ๑ ปีแล้ว ดังนั้นสภาวิศวกรจึงไม่มีอำนาจกล่าวหา หรือกล่าวโทษผู้ถูกกล่าวหาทั้งสามได้ เพราะขาดอายุความแล้ว

คณะกรรมการจรรยาบรรณพิจารณาแล้วเห็นว่า ตามมาตรา ๕๑ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติวิศวกร พ.ศ. ๒๕๔๒ กำหนดว่า สิทธิการกล่าวหาหรือสิทธิการกล่าวโทษสิ้นสุดลงเมื่อพ้นหนึ่งปีนับแต่วันที่ผู้รับได้รับความเสียหาย หรือผู้กล่าวโทษรู้เรื่องการประพฤติผิดจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมดังกล่าวและรู้ตัวผู้ประพฤติผิด เมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่า เลขาธิการสภาวิศวกรได้รับทราบเรื่องตามประเด็นข้อกล่าวหา จากการรายงานของคณะทำงานตรวจสอบผลงาน ระดับสามัญวิศวกรและระดับวุฒิวิศวกร สาขาวิศวกรสิ่งแวดล้อม ตามบันทึกข้อความของฝ่ายทะเบียนและใบอนุญาตที่ ทบ.๓๕๑/๒๕๖๒ ที่ ทบ.๓๕๒/๒๕๖๒ และที่ ทบ.๓๕๓/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๖๒ เลขาธิการสภาวิศวกรจึงใช้สิทธิกล่าวโทษผู้ถูกกล่าวหาทั้งสามเมื่อวันที่ ๒๘ มิถุนายน ๒๕๖๒ กรณีจึงเป็นการใช้สิทธิกล่าวโทษภายในระยะเวลาตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๕๑ วรรคสาม แห่งพระราชบัญญัติวิศวกรพ.ศ. ๒๕๔๒ แล้ว **คำโต้แย้งฟังไม่ขึ้น**

๒. กรณีศึกษา ข้อ ๓ (๒) (๘) และ (๙) ของข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ วิศวกรรมและการประพฤติผิดจรรยาบรรณอันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ พ.ศ. ๒๕๕๓

สภาวิศวกรได้รับหนังสือจากบริษัท จ เพื่อขอตรวจสอบการปฏิบัติงานของผู้ถูกกล่าวหา ผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพ วิศวกรรมควบคุม สาขาวิศวกรรมเครื่องกล ระดับสามัญวิศวกร สืบเนื่องจาก บริษัท จ.ได้ว่าจ้าง หจก ให้ทำการทดสอบ และตรวจสอบถังเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงใต้พื้นดินและระบบท่อน้ำมันเชื้อเพลิง ครบตามวาระ ๑๐ ปี ซึ่งมีผู้ถูกกล่าวหา เป็นวิศวกรผู้ควบคุมงานทดสอบดังกล่าว โดยในวันที่ ๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๘ หจก ได้เข้าทำการทดสอบ ร่วมกับสำนักงานพลังงานจังหวัดพระนครศรีอยุธยา แต่ได้รับแจ้งจากสำนักงานพลังงานจังหวัดพระนครศรีอยุธยาว่า หจก ไม่มีวิศวกรเข้าร่วมการทดสอบ สำนักงานพลังงานจังหวัดพระนครศรีอยุธยา จึงไม่สามารถรับเงื่อนไขและผลการทดสอบดังกล่าวได้ ด้วยเหตุดังกล่าว บริษัท จ. จึงแจ้งเรื่องมายังสภาวิศวกรเพื่อดำเนินการตรวจสอบการปฏิบัติงานของผู้ถูกกล่าวหาต่อไป

คณะกรรมการจรรยาบรรณพิจารณาแล้วเห็นว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้ยอมรับต่อคณะกรรมการไต่สวน ตามบันทึกถ้อยคำเมื่อวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๖๑ ว่า เนื่องจากมีความเข้าใจว่า เมื่อได้ออกรายงานการตรวจสอบถึงเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงใต้พื้นดินและระบบท่อน้ำมันเชื้อเพลิงฯ ด้วยระบบ MassTech แล้ว จะสามารถใช้เป็นเอกสารประกอบการต่ออายุกับสำนักงานพลังงานจังหวัดพระนครศรีอยุธยาได้ จึงเป็นเหตุให้ผู้ถูกกล่าวหาไปได้เดินทางไปร่วมตรวจสอบกับพนักงานเจ้าหน้าที่ของสำนักงานพลังงานจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

แต่ในภายหลังผู้ถูกกล่าวหาได้ตรวจสอบหลักเกณฑ์เพิ่มเติมเกี่ยวกับหลักเกณฑ์และเงื่อนไขที่เกี่ยวข้องกับการทดสอบและตรวจสอบถึงเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงใต้พื้นดินและระบบท่อน้ำมันเชื้อเพลิงครบตามวาระ ๑๐ ปี ตามกฎกระทรวงสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง พ.ศ. ๒๕๔๒ ทราบว่า ในการทดสอบและตรวจสอบแต่ละครั้ง ผู้ทดสอบและตรวจสอบต้องจัดให้มีหัวหน้าวิศวกรทดสอบดำเนินการทดสอบและตรวจสอบ โดยอยู่ในการควบคุมของพนักงานเจ้าหน้าที่ และเมื่อวันที่ ๑๔ มีนาคม ๒๕๕๙ ผู้ถูกกล่าวหาได้มีการประสานงานกับบริษัท จ. เพื่อติดต่อสำนักงานพลังงานจังหวัดพระนครศรีอยุธยา เพื่อเข้าดำเนินการทดสอบใหม่อีกครั้ง โดยผู้ถูกกล่าวหาได้ทำการตรวจสอบและทดสอบร่วมกับพลังงานจังหวัดพระนครศรีอยุธยา รวมถึงได้มีการจัดส่งรายงานตรวจสอบถึงเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงใต้พื้นดินและระบบท่อน้ำมันเชื้อเพลิงครบตามวาระ ๑๐ ปี ของบริษัท จ. และได้ผ่านการรับรองจากพลังงานจังหวัดพระนครศรีอยุธยาเป็นที่เรียบร้อยแล้ว

ข้อกล่าวหาตามข้อ ๓

(๒) ไม่ปฏิบัติงานที่ได้รับทำให้ถูกต้องตามหลักปฏิบัติและวิชาการ

(๘) การละทิ้งงานที่ได้รับทำโดยไม่มีเหตุอันสมควร และ

(๙) การลงลายมือชื่อเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมในงานที่ตนเองไม่ได้รับทำ ตรวจสอบ หรือควบคุมด้วยตนเอง

คณะกรรมการจรรยาบรรณพิจารณาประเด็นที่หนึ่งแล้วเห็นว่า เมื่อผู้ถูกกล่าวหาเป็นผู้ควบคุมงานในการตรวจสอบและทดสอบถังเก็บน้ำมันเชื้อเพลิงใต้พื้นดินและระบบท่อน้ำมันเชื้อเพลิง ครบตามวาระ ๑๐ ปี ของบริษัท จ. ผู้ถูกกล่าวหา ย่อมมีหน้าที่และความรับผิดชอบในการที่จะต้องเข้าดำเนินการตรวจสอบและทดสอบร่วมกับพนักงานเจ้าหน้าที่ของสำนักงานพลังงานจังหวัดพระนครศรีอยุธยา แต่ผู้ถูกกล่าวหา มิได้เข้าร่วมตรวจสอบและทดสอบเป็นเหตุให้การตรวจสอบและทดสอบในครั้งแรกมิได้รับการรับรองจากพลังงานจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ซึ่งถือว่าเป็นการปฏิบัติงานที่ไม่ถูกต้องตามหลักปฏิบัติและวิชาการ อันเป็นความผิดตามข้อ ๓ (๒) ของข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรมและการประพฤติผิดจรรยาบรรณอันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ พ.ศ. ๒๕๔๓ ไม่ปฏิบัติงานที่ได้รับทำให้ถูกต้องตามหลักปฏิบัติและวิชาการ **จึงเห็นสมควรลงโทษตัดเตือน**

คณะกรรมการจรรยาบรรณพิจารณาประเด็นที่สองแล้วเห็นว่า การที่ผู้ถูกกล่าวหาได้มอบหมายบุคลากร ซึ่งเป็นช่างเทคนิคที่มีความรู้ความสามารถที่ผ่านการอบรมในการทดสอบถังและท่อในระบบด้วยวิธี MassTech และทีมงานพร้อมอุปกรณ์ไปดำเนินการตรวจสอบร่วมกับพลังงานจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ภายใต้การกำกับดูแลของผู้ถูกกล่าวหาอีกชั้นหนึ่ง เมื่อผู้ถูกกล่าวหาได้รับข้อมูลการตรวจสอบถังเก็บน้ำมันดังกล่าวแล้วจะนำข้อมูลการตรวจสอบและทดสอบมาประกอบการพิจารณาจัดทำรายงานการตรวจสอบ รวมถึงมีการส่งข้อมูลให้กับประเทศออสเตรเลียเพื่อวิเคราะห์ข้อมูลตามวิธี MassTech และผู้ถูกกล่าวหาได้จัดส่งรายงานรับรองการตรวจสอบด้วยวิธี MassTech ให้กับบริษัท จ. ต่อมาผู้ถูกกล่าวหามีความเข้าใจเกี่ยวกับหลักเกณฑ์การตรวจสอบและทดสอบดังกล่าวเข้าดำเนินการทดสอบใหม่อีกครั้ง จนผ่านการรับรองจากพลังงานจังหวัดพระนครศรีอยุธยาเป็นที่เรียบร้อยแล้ว การกระทำดังกล่าวยังถือไม่ได้ว่า เป็นการละทิ้งงานที่ได้รับทำโดยไม่มีเหตุอันสมควร และไม่ถือว่าเป็นการลงลายมือชื่อเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมในงานที่ตนเองไม่ได้รับทำ ตรวจสอบ หรือควบคุมด้วยตนเอง ตามข้อ ๓ (๘) และ (๙) ของข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรมและการประพฤติผิดจรรยาบรรณอันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ พ.ศ. ๒๕๔๓ **จึงเห็นสมควรยกข้อกล่าวหาในประเด็นนี้**

**๓. กรณีศึกษา ข้อ ๓ (๓) และ ๓ (๘) ของข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ
วิศวกรรมและการประพฤติผิดจรรยาบรรณอันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ
พ.ศ. ๒๕๔๓**

สภาวิศวกรได้รับหนังสือจากนายขาว กล่าวหาผู้ถูกกล่าวหา กรณีทำการอวดอ้างว่าสามารถทำการออกแบบและยื่นขอรับใบอนุญาตก่อสร้างอาคารได้ภายใน ๓๐ วัน นายขาวหลงเชื่อจึงตกลงว่าจ้างผู้ถูกกล่าวหา และได้จ่ายเงินล่วงหน้าให้ผู้ถูกกล่าวหา ไป แต่ปรากฏว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้ปฏิบัติตามสัญญา นายขาวจึงติดตามทวงถาม แต่ก็ไม่สามารถติดต่อกับผู้ถูกกล่าวหาได้เป็นเหตุให้นายขาวได้รับความเสียหาย

ข้อกล่าวหาตามข้อ ๓

(๓) ต้องประกอบวิชาชีพด้วยความซื่อสัตย์สุจริต และ

(๘) การละทิ้งงานที่ได้รับทำโดยไม่มีเหตุอันสมควร

คณะกรรมการจรรยาบรรณพิจารณาแล้วเห็นว่า การที่ผู้ถูกกล่าวหาได้เบิกเงินล่วงหน้าเพื่อเป็นค่าออกแบบคำนวณและยื่นขออนุญาตก่อสร้างอาคารจากนายขาว และยังมีได้ชำระเงินคืนให้แก่นายขาวโดยอ้างว่ามีปัญหาทางการเงินนั้น ถือเป็นการจงใจที่จะหลีกเลียงไม่ชำระเงินคืนให้แก่นายขาว แม้ผู้ถูกกล่าวหาจะกล่าวอ้างว่าเงินที่ตนรับมานั้นได้นำไปเป็นค่าใช้จ่ายในการเขียนแบบก็ตาม แต่โดยวิสัยและพฤติการณ์แล้ว เมื่อผู้ถูกกล่าวหาไม่สามารถดำเนินการยื่นขออนุญาตก่อสร้างได้ ก็ควรที่จะต้องแจ้งและอธิบายปัญหาที่เกิดขึ้นให้นายขาวรับทราบ เพื่อหาแนวทางแก้ไขและเจรจาคืนเงินในส่วนที่ตนมิได้ดำเนินการคืนแก่นายขาวไป ประกอบกับการที่ผู้ถูกกล่าวหาได้ยอมรับงานออกแบบอาคารดังกล่าว โดยใช้แบบแปลนที่ผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมอื่น ได้ออกแบบไว้แล้วนั้น แม้จะเป็นการกระทำตามคำสั่งของนายขาวซึ่งเป็นผู้ว่าจ้างก็ตาม แต่ผู้ถูกกล่าวหาย่อมควรจะต้องรู้ว่าหากรับทำงานดังกล่าวอาจมีความผิดทางจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรมได้ แต่กลับไม่ปรากฏว่าผู้ถูกกล่าวหา ได้โต้แย้งนายขาวในเรื่องดังกล่าวแต่อย่างใด

ดังนั้น การกระทำของผู้ถูกกล่าวหา จึงถือเป็นการประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมด้วยความไม่ซื่อสัตย์สุจริต และพฤติการณ์ที่ผู้ถูกกล่าวหาได้ยินยอมรับเป็นผู้ออกแบบและดำเนินการยื่นขออนุญาตก่อสร้างในงานของนายขาว แต่ผู้ถูกกล่าวหาไม่สามารถดำเนินการจัดหาวิศวกรมาลงลายมือชื่อในแบบแปลนเพื่อใช้ยื่นขออนุญาตก่อสร้างตามมาตรา ๓๙ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติควบคุมอาคาร พ.ศ. ๒๕๒๒ โดยมีได้แจ้งให้นายขาวทราบถึงปัญหาดังกล่าวและจงใจหลีกเลี่ยงที่จะติดต่อกับนายขาว ซึ่งเป็นการผิดวิสัยของวิศวกรผู้ได้รับใบอนุญาตฯ ที่จะต้องมีความรับผิดชอบต่องานที่ตนได้รับทำ โดยเมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นก็ควรที่จะต้องแจ้งให้ผู้ว่าจ้างทราบและให้คำแนะนำในการแก้ไขปัญหตามสมควร การกระทำของผู้ถูกกล่าวหาจึงถือเป็นการละทิ้งงาน ที่ได้รับทำโดยไม่มีเหตุอันสมควร คณะกรรมการจรรยาบรรณ จึงเห็นสมควรให้ลงโทษพักใช้ใบอนุญาตฯ ของ ผู้ถูกกล่าวหาโดยมีกำหนดระยะเวลา ๒ ปี ในความผิดตามข้อ ๓ (๓) และข้อ ๓ (๘) ของข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรมและการประพฤติผิดจรรยาบรรณอันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ พ.ศ. ๒๕๔๓

๔. กรณีศึกษา ข้อ ๓ (๒) ของข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรมและการประพฤติผิดจรรยาบรรณอันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ พ.ศ. ๒๕๔๓

เรื่องร้องเรียนปรากฏข้อเท็จจริงว่าผู้ถูกกล่าวหาเป็นวิศวกรผู้ควบคุมแม่แรงมีหน้าที่ควบคุมการก่อสร้างรางรถไฟฟ้าเหนือผิวการจราจรบริเวณถนนรามคำแหง โดยในวันเกิดเหตุ ผู้ถูกกล่าวหาทราบดีว่าคนงานจะทำการเลื่อนคานเหล็กที่ใช้รองรางปูสำหรับประกอบทำรางรถไฟฟ้าเหนือผิวการจราจร โดยวิธีใช้ล้อเลื่อน ผู้ถูกกล่าวหาซึ่งมีหน้าที่ควบคุมการทำงาน ก็ต้องอยู่ควบคุมดูแลการเลื่อนคานเหล็กและการบังคับแม่แรงยกคานเหล็กที่ใช้รองรางปูให้เป็นไปโดยปลอดภัย ทั้งการเลื่อนคานเหล็กและการบังคับแม่แรงยกคานเหล็กก็ได้กระทำเหนือผิวการจราจรกลางถนนรามคำแหง ผู้ถูกกล่าวหาจึงต้องใช้ความระมัดระวังและทำการปิดการจราจรในบริเวณดังกล่าว และผู้ถูกกล่าวหาย่อมทราบดีว่าในการใช้งานตามปกติของแม่แรงจะมีแวนล้ออยู่ที่ก้านลูกสูบในแม่แรงแต่ละตัวซึ่งสามารถปรับขึ้นลงได้โดยผู้ควบคุมแม่แรง เพื่อป้องกันมิให้ก้านลูกสูบลดระดับลงกว่าที่ต้องการ ซึ่งจะทำให้คานเหล็ก ที่ถูกยกโดยแม่แรงอยู่ในระดับระนาบไม่ลาดเอียงไปด้านใดด้านหนึ่ง จนอาจเกิดอันตรายได้ในระหว่างร่วมกันบังคับแม่แรง โดยต้องตรวจสอบและทำการหมุนแวนล้อของแม่แรงแต่ละตัวตลอดเวลาให้อยู่ในระดับที่เหมาะสม

แต่ผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้อยู่ควบคุมแม่แรงในขณะที่คนงานทำการเลื่อนคานเหล็กและขณะบังคับแม่แรงยกคานเหล็กที่ใช้รองปูนสำหรับประกอบทำรางรถไฟและไม่ทำการปิดถนนในบริเวณดังกล่าว เมื่อคนงานไม่ตรวจสอบและหมุนระดับแหวนล้อคให้อยู่ในระดับที่เหมาะสมตลอดเวลาที่ยกคานเหล็ก ในขณะปฏิบัติงาน ที่มีคานเหล็กอยู่บนบ่าแม่แรง และขณะที่คนงานทำการบังคับแม่แรงยกคานเหล็กทั้งสองข้างขึ้นนั้น ก้านลูกสูบแม่แรงยกคานเหล็กด้านหนึ่งจึงลดตัวลงต่ำอย่างผิดปกติ ทำให้คานเหล็กด้านนั้นเอียงตัวลงมามาก เป็นเหตุให้คานเหล็กเอียงตกจากแม่แรงตกลงสู่ถนนรามคำแหง ทับรถยนต์เสียหาย และประชาชนได้รับบาดเจ็บ การกระทำดังกล่าวจึงถือได้ว่าผู้ถูกกล่าวหาในฐานะเป็นวิศวกรผู้ควบคุมแม่แรงยังไม่ได้ใช้ความระมัดระวังในการประกอบวิชาชีพให้เป็นไปโดยถูกต้องตามหลักปฏิบัติและวิชาการอย่างเพียงพอ จึงทำให้เกิดเหตุดังกล่าวขึ้น

คณะกรรมการจรรยาบรรณ จึงเห็นสมควรให้ลงโทษ**พักใช้ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม**ของผู้ถูกกล่าวหาในความผิดตามข้อ ๓ (๒) ของข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรม และการประพฤติผิดจรรยาบรรณอันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ พ.ศ. ๒๕๔๓ **โดยมีกำหนดระยะเวลา ๑ ปี**

๕. กรณีศึกษา ข้อ ๓ (๒) ของข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรมและการประพฤติผิดจรรยาบรรณอันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ พ.ศ. ๒๕๔๓

เรื่องร้องเรียนปรากฏข้อเท็จจริงว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้รับใบอนุญาตระดับสามัญวิศวกร สาขาวิศวกรรมเครื่องกล ได้รับการว่าจ้างให้ทำการ ตรวจสอบหม้อไอน้ำของโรงงานบริษัทแห่งหนึ่ง โดยได้ลงลายมือชื่อรับรองความปลอดภัยในการใช้หม้อไอน้ำ แต่เมื่อเจ้าหน้าที่กรมโรงงานอุตสาหกรรมได้ทำการตรวจสอบความถูกต้องของการตรวจสอบความปลอดภัยในการใช้หม้อไอน้ำ พบว่าผู้ถูกกล่าวหาไม่ได้ทำการตรวจสอบสภาพหม้อไอน้ำด้วยการอัดน้ำ (Hydrostatic Test) จริงตามที่รับรองมาแต่อย่างใด ซึ่งผู้ถูกกล่าวหาได้รับสารภาพกับคณะกรรมการไต่สวนว่า ไม่ได้ทำการตรวจสอบสภาพหม้อไอน้ำด้วยการอัดน้ำ เนื่องจากโรงงานไม่ได้หยุดการใช้หม้อไอน้ำและถ่ายเทความร้อน ไว้ก่อนล่วงหน้า ๒๔ ชั่วโมง ขณะไปตรวจหม้อไอน้ำจึงยังคงร้อนอยู่ ทำให้ไม่สามารถเข้าไปตรวจสอบภายในได้ การกระทำของผู้ถูกกล่าวหาเป็นการปฏิบัติงานที่ไม่ถูกต้องตามหลักปฏิบัติและวิชาการ

คณะกรรมการจรรยาบรรณ จึงเห็นสมควรให้ลงโทษพักใช้ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุมของผู้ถูกกล่าวหาในความผิดตามข้อ ๓ (๒) ของข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรม และการประพฤติผิดจรรยาบรรณอันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ พ.ศ. ๒๕๔๓ โดยมีกำหนดระยะเวลา ๑ ปี

๖. กรณีศึกษา ข้อ ๓ (๙) ของข้อบังคับสภาวิศวกรว่าด้วยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรมและการประพฤติผิดจรรยาบรรณอันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ พ.ศ. ๒๕๔๓

เรื่องร้องเรียนปรากฏข้อเท็จจริงว่า ผู้ถูกกล่าวหาได้ลงลายมือชื่อในหนังสือรับรองการตรวจและการทดสอบการติดตั้งเครื่องอุปกรณ์และส่วนควบของรถที่ใช้ก๊าซปิโตรเลียมเหลวเป็นเชื้อเพลิง โดยหนังสือรับรองดังกล่าวยังมิได้มีการกรอกข้อความจำนวนหลายฉบับ โดยอ้างว่าเป็นความประสงค์ของเจ้าของสถานประกอบการนั้น ไม่อาจรับฟังเหตุผลได้ เนื่องจากเป็นการกระทำที่ปราศจากความระมัดระวัง ซึ่งบุคคลผู้ได้รับใบอนุญาตประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ระดับสามัญวิศวกรเช่นเดียวกันกับผู้ถูกกล่าวหาจะต้องมีตามวิสัยและพฤติการณ์ การที่ผู้ถูกกล่าวหาลงลายมือชื่อในหนังสือรับรองการตรวจ และการทดสอบซึ่งยังมิได้กรอกข้อความเป็นจำนวนหลายฉบับให้กับเจ้าของสถานประกอบการนั้น ผู้ถูกกล่าวหาย่อมคาดหมายได้ว่าหนังสือรับรองดังกล่าวอาจถูกนำไปใช้ประโยชน์ในทางที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมาย โดยอาจมีบุคคลอื่นไปทำการกรอกข้อความในหนังสือรับรองโดยที่ตนเองไม่รู้เห็นด้วยได้ และเป็นการกระทำที่ฝ่าฝืนต่อบทบัญญัติแห่งกฎหมายตามประกาศนายทะเบียนทั่วราชอาณาจักร เรื่อง การกำหนดคุณสมบัติของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ นิติบุคคลหรือวิศวกรผู้ตรวจและทดสอบส่วนควบและเครื่องอุปกรณ์รวมทั้งการติดตั้ง กำหนดแบบหนังสือรับรองการตรวจ และทดสอบแบบเครื่องหมายการรับรอง และการปิดเครื่องหมายสำหรับรถที่ใช้ก๊าซเป็นเชื้อเพลิง ฉบับประกาศลงวันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๒๖

ข้อกล่าวหาตามข้อ ๓ (๙) ไม่ลงลายมือชื่อเป็นผู้ประกอบวิชาชีพวิศวกรรมควบคุม ในงานที่ตนเองไม่ได้รับทำ ตรวจสอบ และควบคุมด้วยตัวเอง

คณะกรรมการจรรยาบรรณ จึงเห็นสมควรให้ลงโทษพักใช้ใบอนุญาตฯ ผู้ถูกกล่าวหาโดยมีกำหนดระยะเวลา ๓ ปี ในความผิดตามข้อ ๓ (๙) ของข้อบังคับสภาวิศวกร ว่าด้วยจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพวิศวกรรม และการประพฤติผิดจรรยาบรรณอันจะนำมาซึ่งความเสื่อมเสียเกียรติศักดิ์แห่งวิชาชีพ พ.ศ. ๒๕๔๓

Thank you.

